Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Central), judecător Arhip Alexandru
Dosarul nr. 2ai-45/25 (2-23121558-02-2ai-31012025)

D E C I Z I E

27 aprilie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia

examinând, fără citarea părţilor, cererea de apel declarată de Sereda Igor împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 5 decembrie 2024, adoptată la cererea înaintată de lichidatorul SRL „IRLUX-TRANS” în procedura falimentului, Selevestru Irina împotriva lui Sereda Igor cu privire la atragerea la răspundere subsidiară,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

În procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Central se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința SRL „IRLUX-TRANS” în procedura falimentului.

La 20 iunie 2024, lichidatorul SRL „IRLUX-TRANS” - Selevestru Irina a depus cerere împotriva lui Sereda Igor cu privire la atragerea la răspundere subsidiară și încasarea în contul masei debitoare a SRL „IRLUX-TRANS”, datoria debitorului insolvabil față de creditori în sumă totală de 11.491.018,54 lei.

În argumentarea cererii, lichidatorul SRL „IRLUX-TRANS” - Selevestru Irina a invocat că pârâtul este subiect al acțiunii cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului prin prisma art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, ținând cont de faptul că în perioada 06 ianuarie 2006-25 septembrie 2023 a deținut funcția de administrator, precum și calitatea de asociat cu cota-parte de 100% în cadrul S.R.L. „IRLUX-TRANS”.

Lichidatorul SRL „IRLUX-TRANS” în procedura falimentului, Selevestru Irina a menționat că pe parcursul derulării procesului de insolvabilitate în privința societății debitoare, au fost înaintate și admise în tabelul definitiv creanțe în sumă totală de 11.491.018,54 lei.

Partea reclamantă a relatat că Sereda Igor urmează să fie atras la răspundere subsidiară în modul solicitat, deoarece există indici privind săvârșirea faptei de ținere a unei contabilităţi fictive sau contrare prevederilor legii, precum şi contribuirea la

dispariţia documentelor contabile, a documentelor de constituire, în modul expus în actele emise de Serviciul Fiscal de Stat: actul de control fiscal nr. 5-725034, prelungit pe formularele nr. 5-725035, nr. 5-725036, nr. 5-725037 din 31 martie 2023; actul de control fiscal nr. 5-729169, prelungit pe formularele nr. 5-729170, nr. 5-729171, nr. 5-729172, nr. 5-729173 din 27 octombrie 2023; actul de control fiscal nr. 5-729432, prelungit pe formularele nr. 5-729433, nr. 5-729434 din 27 octombrie 2023. În baza constatărilor organului fiscal, expuse în actele executorii menționate, determină că pârâtul a admis încălcarea prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a), art. 43 alin. (1), (2), art. 44, art. 72 alin. (4) din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, art. 11 lit j) din Codul de executare.

Lichidatorul SRL „IRLUX-TRANS" în procedura falimentului, Selevestru Irina a precizat că ținerea unei contabilități contrare prevederilor legale, în modul descris, a condus la insolvabilitatea debitorului, deoarece în rezultatul abaterilor săvârșite au fost calculate obligații fiscale și aplicate sancțiuni pecuniare, ce urmau să fie suportate de societatea insolvabilă. Astfel, sarcina fiscală a debitorului a fost mărită și s-a accentuat imposibilitatea executării obligațiilor de plată, fapt probat prin datoriile înregistrate.

La fel, a susținut că responsabilitatea conducerii societății revine administratorului, iar ultimul se face vinovat de gestiunea frauduloasă a SRL „IRLUX-TRANS".

În temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, lichidatorul SRL „IRLUX-TRANS" în procedura falimentului, Selevestru Irina a solicitat admiterea acțiunii în modul formulat.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 5 decembrie 2024, s-a admis parțial cererea depusă de către lichidatorul SRL „IRLUX-TRANS" în procedura falimentului, Selevestru Irina împotriva lui Sereda Igor cu privire la atragerea la răspundere subsidiară. S-a încasat din contul Sereda Igor în beneficiul SRL „IRLUXTRANS„ în procedura falimentului suma de 10 974 741,24 lei cu titlu de compensare a datoriilor SRL „IRLUX-TRANS„ în procedura falimentului simplificat. În rest, cererea s-a respins, ca fiind neîntemeiată. S-a încasat din contul lui Sereda Igor în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 170 423,70 lei.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 10 decembrie 2024, Sereda Igor a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

Argumentele apelului:

În motivarea cererii de apel, Sereda Igor a invocat că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-638-1/2023 din 5 decembrie 2024 este neîntemeiată, ilegală și emisă cu încălcarea normelor de drept material și procesual, motiv pentru care urmează a fi casată integral.

Partea apelantă a relatat că instanța de fond nu a respectat cerințele privind motivarea hotărârii, întrucât nu a expus clar circumstanțele de fapt, nu a indicat probele pe care și-a întemeiat concluziile și nu a justificat respingerea argumentelor părții adverse.

Sereda Igor a susținut că analiza instanței nu a fost clară, coerentă și convingătoare, ceea ce contravine exigențelor legale privind o hotărâre legală și întemeiată.

Apelantul a mai invocat că instanța nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și că a reținut ca dovedite unele împrejurări fără a exista probe veridice și suficiente în acest sens. De asemenea, a menționat că instanța de insolvabilitate nu a analizat în mod complet și obiectiv toate probele administrate și nu a făcut o apreciere globală a acestora.

Partea apelantă a susținut că lichidatorul SRL „IRLUX-TRANS" nu și-a îndeplinit obligația probei, întrucât nu a demonstrat elementele necesare pentru angajarea răspunderii subsidiare, respectiv: existența unei fapte ilicite concrete, vinovăția administratorului Sereda Igor, existența prejudiciului în sens juridic și, în mod esențial, legătura de cauzalitate dintre pretinsele fapte și starea de insolvabilitate a societății.

Apelantul a subliniat că în cererea lichidatorului nu au fost indicate concret acțiunile sau inacțiunile imputate administratorului, ci doar au fost reproduse prevederile legale, fără a fi demonstrate prin probe pertinente. A menționat că nu s-a probat că Sereda Igor ar fi ținut o contabilitate fictivă sau contrară prevederilor legii și nici că ar fi contribuit la dispariția documentelor contabile sau de constituire.

Totodată, apelantul a precizat că vinovăția administratorului nu poate fi prezumată și trebuie demonstrată în mod cert, inclusiv sub forma intenției, în cazul răspunderii subsidiare. Or, în speță, nu s-a demonstrat că Sereda Igor ar fi acționat cu intenție sau rea-credință pentru a provoca sau agrava starea de insolvabilitate.

La fel, a susținut că simpla existență a datoriilor sau a stării de insolvabilitate nu este suficientă pentru atragerea răspunderii subsidiare, fiind necesară dovada faptului că insolvabilitatea a fost cauzată direct de acțiunile culpabile ale administratorului.

Apelantul a criticat faptul că instanța de fond și-a întemeiat concluziile pe deciziile Serviciului Fiscal de Stat nr. 776/1933 din 25 mai 2023, nr. 776/3162 din 13 noiembrie 2023 și nr. 774/3231 din 16 noiembrie 2023, susținând că acestea demonstrează doar existența unor abateri fiscale ale societății, cum ar fi diminuarea unor obligații fiscale sau lipsuri în evidența contabilă, dar nu probează vinovăția personală a administratorului și nici faptul că aceste abateri ar fi generat insolvabilitatea.

În același sens, apelantul Sereda Igor a menționat că aceste decizii constituie temei pentru creanțele fiscale ale creditorului, dar nu pot fi asimilate cu faptele ilicite prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii subsidiare. A subliniat că nu s-a demonstrat legătura de cauzalitate dintre presupusele încălcări fiscale și starea de insolvabilitate a SRL „IRLUX-TRANS".

De asemenea, apelantul a subliniat că evidența contabilă a societății a fost asigurată, în baza contractului nr. 04/08-2019 din 15 august 2019, de către „5AQ Accounting" SRL, care presta servicii de contabilitate, resurse umane și consultanță, astfel încât eventualele nereguli contabile nu pot fi imputate administratorului Sereda Igor.

În continuare, Sereda Igor a învederat că deciziile fiscale invocate de lichidator sunt contestate în instanță, fiind depusă o acțiune la data de 14 februarie 2024 împotriva Serviciului Fiscal de Stat pentru anularea acestora, ceea ce pune sub semnul întrebării temeinicia concluziilor bazate pe aceste acte.

Apelantul a susținut că instanța de fond nu a demonstrat existența legăturii de cauzalitate dintre pretinsele fapte ilicite și prejudiciul invocat, respectiv suma de 11 491 018,54 lei reprezentând masa credală neacoperită, și nici nu a explicat în ce mod concret aceste fapte ar fi determinat insolvabilitatea societății.

Sereda Igor a reiterat că răspunderea subsidiară, fiind o formă a răspunderii delictuale, presupune întrunirea cumulativă a elementelor sale constitutive - fapta ilicită, prejudiciul, legătura de cauzalitate și vinovăția, iar în lipsa unuia dintre aceste elemente, răspunderea nu poate fi angajată.

Apelantul a mai invocat că instanța de insolvabilitate a ignorat argumentele și probele prezentate de acesta în referință și nu a oferit o analiză detaliată și echilibrată a pozițiilor părților, ceea ce a condus la o soluție arbitrară.

De asemenea, a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, arătând că lipsa unei motivări corespunzătoare a hotărârii și neanalizarea argumentelor esențiale ale părților constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil.

În plus, apelantul a evidențiat că soluția instanței de fond contravine principiului securității juridice, întrucât în cauze similare instanțele naționale au pronunțat soluții diferite, ceea ce afectează previzibilitatea actului de justiție.

În concluzie, apelantul a solicitat scutirea de plata taxei de stat, admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central nr. 2i-638-1/2023 din 05.12.2024 și pronunțarea unei noi hotărâri prin care cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a lui Sereda Igor să fie respinsă ca neîntemeiată.

Totodată, la 13 martie 2026, Sereda Igor a prezentat instanței de apel Ordonanța din 31 iulie 2025, prin care s-a refuzat în pornirea urmăririi penale, în baza sesizării direcției generale antifraudă a Serviciului Fiscal de Stat în privința agentului economic SRL „IRLUX-TRANS”, pe motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii și clasarea procesului penal nr. 20255400057 din 24 iunie 2025.

Poziția intimatului pe marginea apelului

Partea intimată a fost notificată despre posibilitatea depunerii referinței cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care își întemeiază opinia, precum și probele invocate în susținerea acesteia. Cu toate acestea, intimatul nu a exercitat dreptul de a se expune asupra cererii de apel printr-o referință.

Termenul de declarare a apelului:

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolvabilității, nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege.

Din actele cauzei rezultă că hotărârea contestată a fost emisă la 5 decembrie 2024, iar cererea de apel a fost depusă la 10 decembrie 2024 (f. d. 112).

Prin urmare, apelul declarat de către Sereda Igor, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 5 decembrie 2024, se consideră depus în termen.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând argumentele apelului prin prisma actelor şi circumstanţelor cauzei, raportate la dispoziţiile legale incidente speței, Colegiul judiciar, conchide că apelul este întemeiat şi urmează a fi admis, cu casarea hotărârii instanței de fond şi remiterea cauzei la rejudecare, din motivele ce succed.

Conform art. 8 alin. (6) din Codul de procedură civilă, cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanță. Instanța de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar.

În conformitate cu art. 373 Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

În virtutea prevederilor art. 385 lit. d) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul, să caseze integral hotărîrea primei instanţe şi să trimită cauza spre rejudecare în primă instanţă doar în cazul în care s-au încălcat temeiurile prevăzute la art. 388 alin.(1) lit. d) şi i). La solicitarea participanţilor la proces, instanţa de apel poate trimite cauza spre rejudecare în prima instanță doar o singură dată, în cazul prevăzut la art. 388 alin. (1) lit. b);

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

Articolul 118 alin. (3) și (5) din Codul de procedură civilă, stabilește că circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate. Instanţa judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părţilor şi altor participanţi la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare şi să dovedească faptele ce constituie obiectul probaţiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

Colegiul civil reține că instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație şi o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Completul judiciar subliniază că în procedura Judecătoriei Chișinău, sediul central se află spre examinare cauza de insolvabilitate intentată în privința SRL „IRLUX-TRANS” în procedura falimentului.

La 20 iunie 2024, lichidatorul SRL „IRLUX-TRANS” - Selevestru Irina a depus cerere împotriva lui Sereda Igor cu privire la atragerea la răspundere subsidiară și încasarea în contul masei debitoare a SRL „IRLUX-TRANS”, datoria debitorului insolvabil față de creditori în sumă totală de 11.491.018,54 lei.

În temeiul art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, lichidatorul SRL „IRLUX-TRANS” în procedura falimentului, Selevestru Irina a solicitat admiterea acțiunii în modul formulat.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 5 decembrie 2024, s-a admis parțial cererea depusă de către lichidatorul SRL „IRLUX-TRANS” în procedura falimentului, Selevestru Irina împotriva lui Sereda Igor cu privire la atragerea la răspundere subsidiară. S-a încasat din contul lui Sereda Igor în beneficiul SRL „IRLUX-TRANS„ în procedura falimentului suma de 10 974 741,24 lei cu titlu de compensare a datoriilor SRL „IRLUX-TRANS„ în procedura falimentului simplificat. În rest, cererea s-a respins, ca fiind neîntemeiată. S-a încasat din contul lui Sereda Igor în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 170 423,70 lei.

Completul judiciar, analizând materialele cauzei, obiectul acțiunii și procedura în care a fost soluționat litigiul, consideră că soluția instanței de fond este prematură din următoarele considerente:

Completul judiciar apreciază că hotărârea instanței de fond nu poate fi menținută, întrucât aceasta a fost pronunțată cu elucidarea incompletă a circumstanțelor de fapt relevante și cu aplicarea formală a normelor de drept material incidente în cauză.

În particular, Colegiul judiciar reține că, pentru angajarea răspunderii subsidiare în temeiul art. 247 și art. 248 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, este necesară întrunirea cumulativă a elementelor răspunderii delictuale, și anume: existența unei fapte ilicite concrete imputabile persoanei vizate, prejudiciul cauzat masei debitoare, legătura de cauzalitate dintre faptă și prejudiciu, precum și vinovăția acesteia.

Astfel, din analiza hotărârii contestate rezultă că instanța de insolvabilitate nu a stabilit în mod clar și concret faptele ilicite imputabile lui Sereda Igor, limitându-se, în esență, la preluarea constatărilor organului fiscal, fără a efectua o examinare proprie și detaliată a conduitei acestuia în calitate de administrator al societății debitoare. Simpla

referire la pretinse încălcări ale legislației contabile și fiscale nu este suficientă pentru a fundamenta concluzia existenței unei fapte ilicite în sensul normelor ce reglementează răspunderea subsidiară.

De asemenea, instanța de fond nu a analizat în mod distinct și argumentat forma de vinovăție a pârâtului, nefiind stabilit dacă acțiunile sau inacțiunile acestuia au fost săvârșite cu intenție sau din culpă gravă, în condițiile în care antrenarea răspunderii subsidiare presupune o evaluare riguroasă a atitudinii subiective a persoanei vizate.

Totodată, Colegiul reține că instanța de insolvabilitate nu a demonstrat existența unei legături de cauzalitate directe între pretinsele încălcări imputate lui Sereda Igor și survenirea stării de insolvabilitate a SRL „IRLUX-TRANS”. În lipsa unei asemenea analize, nu se poate concluziona că insolvabilitatea societății a fost determinată sau agravată de conduita administratorului, iar nu de alți factori obiectivi sau conjuncturali.

Mai mult, instanța de fond nu a examinat în mod corespunzător argumentele părții pârâte referitoare la delegarea atribuțiilor de evidență contabilă către o entitate specializată, precum și impactul acestei împrejurări asupra stabilirii culpei personale a administratorului.

Un alt aspect relevant ignorat de prima instanță, dar invocat în apel, îl constituie prezentarea Ordonanței din 31 iulie 2025 privind refuzul în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal inițiat în baza sesizării Serviciului Fiscal de Stat. Deși această ordonanță nu are autoritate de lucru judecat în prezenta cauză civilă, ea reprezintă un mijloc de probă pertinent care urma a fi analizat în coroborare cu celelalte probe administrate, în vederea aprecierii existenței sau inexistenței elementelor de vinovăție ale pârâtului.

În aceste condiții, Colegiul judiciar constată că prima instanță nu a respectat exigențele privind motivarea hotărârii judecătorești și nu a realizat o analiză completă, obiectivă și coerentă a probelor și argumentelor prezentate de părți, ceea ce a condus la pronunțarea unei soluții premature.

Având în vedere că deficiențele constatate vizează stabilirea situației de fapt și administrarea probatoriului, iar aceste aspecte nu pot fi suplinite în instanța de apel fără a priva părțile de un grad de jurisdicție, Colegiul consideră necesară casarea integrală a hotărârii și remiterea cauzei spre rejudecare în prima instanță.

La rejudecarea cauzei, instanța de insolvabilitate va urma să stabilească în mod clar faptele imputabile pârâtului, să verifice existența și forma vinovăției acestuia, să analizeze în mod detaliat legătura de cauzalitate dintre conduita pretins ilicită și starea de insolvabilitate a debitorului, precum și să aprecieze toate probele administrate, inclusiv actele prezentate în instanța de apel, cu respectarea principiilor contradictorialității și dreptului la un proces echitabil

Aderent, Colegiul judiciar reține că, problema certitudinii sau incertitudinii unei soluții pronunțate pe o cauză anumită urmează a fi evaluată prin prisma criteriului calității argumentelor și probelor care o justifică, or la caz, instanța de fond a admis o contradicție în actul judecătoresc emis, care nu poate fi corectat de instanța de apel, urmând a fi remisă cauza la rejudecare în acest sens.

Conform art. 6 § 1 al Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanţă independentă şi imparţială.

La caz, Colegiul învederează jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea şi redactarea sentinţelor şi hotărârilor în diferite state (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61). Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate (Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60).

La capitolul legalității hotărârilor instanței de judecată, jurisprudența CtEDO în repetate rânduri a statuat necesitatea motivării hotărârilor instanței, unde funcția unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Dreptul de a fi auzit include nu doar posibilitatea de a aduce argumente instanței, dar de asemenea o obligație corespunzătoare a instanței de a arăta, în motivarea sa, motivele pentru care anumite argumente au fost acceptate sau respinse. CtEDO a accentuat că, este motivată în mod corespunzător o decizie care permite părților să facă uz efectiv de dreptul lor de a face apel (Hirvisaari împotriva Finlande).

Din considerentele expuse și pornind de la faptul, că această eroare admisă la judecarea cauzei în instanța ierarhic inferioară nu poate fi corectată de instanța de apel, Completul specializat ajunge la concluzia de a admite apelul declarat și a casa integral hotărârea instanței de fond, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanţa de fond urmează să ţină cont de cele indicate, să verifice şi alte circumstanţe ce prezintă importanţă pentru soluţionarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet şi obiectiv, conform exigenţelor art. 130 Cod de procedură civilă, probele administrate pe dosar şi în dependenţă de situaţia stabilită, în raport cu normele de drept material, care reglementează relaţiile civile, să adopte o hotărâre legală şi întemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. d), art. 389, art. 390 Cod de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se admite cererea de apel declarată de Sereda Igor.

Se casează integral hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 5 decembrie 2024, adoptată la cererea înaintată de lichidatorul SRL „IRLUX-TRANS” în procedura

falimentului, Selevestru Irina împotriva lui Sereda Igor cu privire la atragerea la răspundere subsidiară, și cauza se trimite spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Președintele completului,
Judecător Sîrbu Victoria

Judecătorii: Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia